

การหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าประเภทเหล็ก: มาตรการที่เหมาะสมของประเทศไทย Tax Avoidance against Anti-Dumping Tax in Steel Goods Market

พงษ์สิริ ตาอินทร์

สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม
วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต

Pongsiri Ta – in

Institute of Criminology and Justice Administration
Government College, Rangsit University

รับบทความ (Received): 15 มกราคม 2562, แก้ไขบทความ (Revised): 5 กุมภาพันธ์ 2562, ยอมรับการตีพิมพ์ (Accepted): 23 เมษายน 2562

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการทบทวนวรรณกรรม เพื่อวิเคราะห์ความรู้ทางด้านอาชญาวิทยากับสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานการณ์ด้านการค้าเกี่ยวกับการนำเข้าสินค้าประเภทเหล็ก ซึ่งเป็นสินค้าที่มีความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก เมื่อสินค้าประเภทเหล็กเป็นสินค้าที่ถูกใช้ในการทำสงครามการค้าผ่านมาตรการตั้งกำแพงภาษีทางการค้า จึงทำให้ประเทศผู้ผลิตเหล็กต้องหาทางระบายสินค้า ซึ่งประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศปลายทางที่สำคัญของผู้ผลิตเหล็ก ทำให้สินค้าประเภทเหล็กมีการนำเข้ามามากขึ้นในประเทศ ส่งผลให้อุตสาหกรรมเหล็กภายในประเทศเกิดความเสียหาย ดังนั้น ภาครัฐจึงมีมาตรการในการตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าประเภทเหล็ก โดยการจัดเก็บอากรสำหรับสินค้าเหล็กบางชนิดที่ผลิตในต่างประเทศ ทำให้ผู้ผลิตเหล็กภายในประเทศสามารถแข่งขันได้ อย่างไรก็ตาม ก็ได้มีผู้นำเข้าสินค้าประเภทเหล็กหลายรายอาศัยช่องทางการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าประเภทเหล็กเหล่านั้น ทำให้อุตสาหกรรมเหล็กในประเทศยังคงได้รับความเสียหาย และรัฐไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ซึ่งในบทความนี้ได้วิเคราะห์ถึงทฤษฎีอาชญาวิทยาที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าประเภทเหล็ก ได้แก่ ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ทฤษฎีทางเลือกที่เป็นเหตุเป็นผล และทฤษฎีการป้องกัน โดยผลการแก้ไขที่สำคัญคือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องมี

การปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วน โดยนำความรู้ด้านอาชญาวิทยามาประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อหาแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาด นอกเหนือจากวิธีการตามกฎหมายหรือวิธีการอื่นที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน

คำสำคัญ: การหลีกเลี่ยงอากร, อากรตอบโต้การทุ่มตลาด, สินค้าประเภทเหล็ก

Abstract

This article aims to review literature to analyze criminological knowledge and the current economic situation in Thailand, especially the trade situation regarding steel importation. Steel can be considered susceptible goods. Due to the fact that steel is used as a weapon of the Trade War through the tariff wall, many countries that produce steel will find any ways to sell their goods. Thailand is one of the countries that is the destination of steel importation. Therefore, a large amount of steel tends to be imported to Thailand. The situation causes damage to steel industries in Thailand. Hence, the government has launched anti-dumping measures on steel products by raising taxes for certain steel products produced in foreign countries. This could help steel producers in Thailand to compete better. However, many steel importers try to find the way to avoid Anti – Dumping taxes, still causing continuous damage to domestic steel producers as well as the Thai Government because it cannot fully collect taxes. This article has therefore analyzed criminological theories which could be applied to solve Anti – Dumping tax avoidance in the importation of steel products, including Differential Association Theory, Rational Choice Theory and Deterrence Theory. The results showed that relevant agencies in both public and private sectors must urgently consult to resolve such problems together by applying the knowledge of criminology to the situation. This can help find guidelines or measures to preventing and resolving Anti – Dumping tax avoidance, apart from legal methods or other methods currently in use.

Keywords: Tax Avoidance, Anti – Dumping Tax, Steel Goods

บทนำ

มีคำกล่าวที่ว่า Nothing is certain but death and taxes หรือที่แปลเป็นภาษาไทยได้ว่า ไม่มีอะไรที่แน่นอนนอกจากความตายและภาษี ทุกคนที่อาศัยอยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของรัฐต่าง ๆ มีหน้าที่ที่จะต้องจ่ายภาษีอากรให้แก่รัฐนั้น ๆ เพื่อที่รัฐจะได้ดำเนินการนำภาษีดังกล่าวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของรายได้ภาครัฐ และนำไปบริหารจัดการนโยบายต่าง ๆ ของรัฐ โดยเฉพาะนโยบายที่เกี่ยวกับชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้มีเสถียรภาพในความเป็นอยู่ และมีความคิดที่จะสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้

ภาษีอากร (Taxes) มีอยู่หลายประเภท ซึ่งถ้าแบ่งประเภทของภาษีตามหลักการผลภาระภาษีจะสามารถแบ่งภาษีอากรออกเป็น 2 ประเภท (ณรงค์ โพธิ์พฤษานันท์, 2555) ได้แก่

1. ภาระภาษีทางตรง (Direct Tax) หมายถึง ภาษีที่ผู้เสียภาษีไม่สามารถผลักภาระภาษีไปให้ผู้อื่นได้ เช่น ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมรดก เป็นต้น

2. ภาระภาษีทางอ้อม (Indirect Tax) หมายถึง ภาษีที่ผู้เสียภาษีสามารถผลักภาระภาษีไปให้ผู้อื่นได้ เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีศุลกากร เป็นต้น

ภาษีศุลกากร (Customs Duty) หรือที่เรียกกันโดยปกติว่า อากรศุลกากร เป็นภาษีอากรประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญต่อเสถียรภาพทางการคลังของประเทศ เป็นรายได้ของรัฐที่มีการจัดเก็บในแต่ละปีที่มีมูลค่าสูงเมื่อเทียบกับภาษีอากรอื่น ๆ ที่จัดเก็บโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ภาษีศุลกากร ได้จัดเก็บโดยใช้แค่การเก็บภาษีอากรของสินค้าที่นำเข้ามาในหรือส่งออกนอกประเทศตาม สภาพ ราคา และพิกัดอัตราอากรของสินค้า

ในประเทศไทย ผลการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาล ในปี พ.ศ. 2559 แบ่งออกเป็นการจัดเก็บภาษีอากรของหน่วยงานต่าง ๆ ตามประเภทของภาษีอากร ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 หน่วยงานหลักในการจัดเก็บภาษีอากร ดังนี้

ตาราง 1 ผลการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาล ในปี พ.ศ. 2559

หน่วยงาน	จำนวนรายได้ (ล้านบาท)	ร้อยละ
กรมสรรพากร	1,766,864.265	62
กรมสรรพสามิต	522,546.000	18
กรมศุลกากร	106,269.765	4
หน่วยงานอื่น ๆ	385,510.842	16
รวม	2,781,190.872	100

ที่มา: ส่วนนโยบายการคลังและงบประมาณ สำนักนโยบายการคลัง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, 2559

จากตาราง 1 เห็นได้ว่า กรมศุลกากรมีบทบาทในการจัดเก็บภาษีอากรเข้ารัฐได้มากกว่า 106,269.765 ล้านบาท (หนึ่งแสนหกพันสองร้อยหกสิบเก้าล้านเจ็ดแสนหกหมื่นห้าร้อยบาทถ้วน) หรือเป็นร้อยละ 4 ของรายได้รัฐบาล ซึ่งมาจากการเก็บภาษีสินค้าที่นำเข้ามาในและส่งออกนอกประเทศไทยเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

ในความเป็นจริงแล้ว กรมศุลกากรควรจะต้องจัดเก็บภาษีอากรได้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แต่กรมศุลกากรได้ประสบปัญหาสำคัญที่เป็นปัญหามาตั้งแต่การริเริ่มเก็บภาษีศุลกากร นั่นก็คือ ปัญหาการหลีกเลี่ยงอากรศุลกากร

การหลีกเลี่ยงอากรศุลกากร หมายถึง การนำของที่ต้องเสียภาษีที่ผ่านหรือกำลังผ่านพิธีการศุลกากรเข้ามาในประเทศ หรือส่งของดังกล่าวออกไปนอกประเทศ โดยหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียอากร โดยเจตนาจะฉ้ออากรที่ต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ซึ่งการหลีกเลี่ยงอากรมีลักษณะเป็นการใช้อุบายอย่างหนึ่ง หรือชิงไหวชิงพริบกับพนักงานศุลกากร เพื่อมิให้เสียภาษีหรือเสียภาษีน้อยกว่านั้น เช่น การสำแดงปริมาณเท็จ ราคาศุลกากรเท็จ พิกัดอัตราศุลกากรเท็จ หรือลักษณะของอันเป็นเท็จ เป็นต้น และความผิดฐานสำแดงเท็จ จะเป็นความผิดอาญาอีกฐานหนึ่งคือ ความผิดฐานสำแดงพิกัดอัตราศุลกากรอันเป็นเท็จ ซึ่งเป็นความผิดอาญาที่เป็นฐานในการดำเนินคดีเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงอากรศุลกากร

ปัญหาการหลีกเลี่ยงอากรศุลกากรทำให้กรมศุลกากรเก็บภาษีได้อย่างไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย โดยสถิติการจับกุมผู้กระทำความผิดฐานลักลอบหนีภาษีศุลกากรและหลีกเลี่ยงอากรศุลกากรของกรมศุลกากรในปี 2559 ได้แสดงให้เห็นถึงมูลค่าภาษีอากรที่ขาดหายไปจากการกระทำความผิดดังกล่าวปรากฏตามตารางดังนี้

ตาราง 2 สถิติการจับกุมผู้กระทำความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรและหลีกเลี่ยงอากรศุลกากร ประจำปีงบประมาณ 2559

ฐานความผิด	มูลค่า (ล้านบาท)	ร้อยละ
ลักลอบขาเข้า	1,010	10
ลักลอบขาออก	1,003	10
หลีกเลี่ยงอากร	7,371	78
หน่วยงานอื่นๆ	30.2	2
รวม	9,414.2	100

ที่มา: กรมศุลกากร, 2559

จากตาราง 2 จะเห็นได้ว่า ปัญหาการหลีกเลี่ยงอากรศุลกากรเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของกรมศุลกากรในขณะนี้ ซึ่งในปีงบประมาณ 2559 มูลค่าของการหลีกเลี่ยงอากรศุลกากรมีอยู่เป็นจำนวนกว่า 7,371 ล้านบาท (เจ็ดพันสามร้อยเจ็ดสิบเอ็ดล้านบาท) หรือคิดเป็น 78% ของฐานความผิดทั้งหมดของกรมศุลกากร และเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ที่กรมศุลกากรจัดเก็บให้รัฐในปี พ.ศ. 2559 มูลค่าภาษีอากรที่ขาดหายไปจากการหลีกเลี่ยงอากรศุลกากรคิดเป็น 6% ของมูลค่าภาษีทั้งหมดที่กรมศุลกากรจัดเก็บได้ ซึ่งภาษีดังกล่าวสามารถนำไปเพิ่มรายได้ของภาครัฐและสร้างเสถียรภาพทางการคลังของประเทศได้

ข้อเท็จจริงแล้ว จำนวนมูลค่าของการหลีกเลี่ยงอากรมากกว่า 5,000 ล้านบาทเป็นการหลีกเลี่ยงอากรในสินค้าประเภทเหล็ก (กรมศุลกากร, 2559) อันเนื่องมาจากประเทศจีนเผชิญปัญหาเศรษฐกิจชะลอตัวในปี 2558 และมีแนวโน้มชะลอตัวต่อเนื่อง ทำให้ปริมาณเหล็กที่ผลิตในประเทศจีนอยู่ในภาวะล้นตลาด ซึ่งจากสถิติปี 2558 ประเทศจีนมีกำลังผลิตเหล็กดิบจำนวน 800.52 ล้านตันต่อปี ขณะที่ความต้องการใช้เหล็กภายในประเทศจีนมีราว 748.96 ล้านตันต่อปี ทำให้มีระดับสินค้าเหล็กส่วนเกินอยู่ที่ 51.56 ล้านตันต่อปี (ฐานเศรษฐกิจ, 2559) ทำให้ปริมาณเหล็กที่เกินกว่าความต้องการ ในการบริโภคภายในประเทศล้นออกมาภายนอกประเทศ โดยประเทศที่เป็นผู้รับสินค้าเหล็กจากจีนเป็นอันดับต้น ๆ คือ ประเทศไทยซึ่งเมื่อเปรียบเทียบราคาเหล็กของประเทศจีนกับประเทศไทยแล้ว เหล็กจากประเทศจีนมีราคาถูกกว่าประเทศไทยอย่างเห็นได้ชัด ผู้บริโภคภายในประเทศไทยจึงหันมาบริโภคเหล็กจากประเทศจีนเป็นจำนวนมาก

การที่ประเทศไทยนำเข้าเหล็กที่ผลิตจากประเทศจีนเป็นจำนวนมาก โดยในปี 2559 ประเทศไทยนำเข้าเหล็กจากประเทศจีนประมาณ 5 ล้านตัน ซึ่งคิดเป็น 1 ใน 3 ของการบริโภคเหล็กภายในประเทศที่มีประมาณ 15 ล้านตัน (มติชน, 2559) ทำให้โรงงานผลิตเหล็กในประเทศไทยได้รับความเสียหายอย่างหนัก ต้องลดกำลังการผลิตลงเหลือแค่ราว 30 – 35 % ของกำลังการผลิตทั้งหมด

การตอบโต้การนำเข้าเหล็กจากประเทศจีนด้วยมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-Dumping: AD)

จากการที่ประเทศจีนส่งออกเหล็กมายังประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และทำให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมการผลิตเหล็กในประเทศไทย องค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ได้กำหนดมาตรการไว้ในความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (The General Agreement on Tariffs and Trade: GATT) Article VI หรือ มาตรา 6 นั่นคือ มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti – Dumping) ซึ่งประเทศผู้นำเข้าสามารถใช้มาตรการดังกล่าวเพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมในประเทศซึ่งได้รับความเสียหายจากการนำเข้าสินค้าชนิดหนึ่งเป็นจำนวนมากหรือที่เรียกว่า การทุ่มตลาด

(Dumping) ได้ ซึ่งอธิบายได้คือ เมื่อประเทศผู้ส่งออกทำการทุ่มตลาดสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง และทำให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศที่นำเข้านั้น ประเทศผู้นำเข้ามีสิทธิที่จะใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti – Dumping) ต่อสินค้าของประเทศผู้ส่งออกได้ การทุ่มตลาดจะมีลักษณะของการขายสินค้าที่ส่งออกในราคาที่ต่ำกว่าความเป็นจริง หรือต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ซึ่งปกติในทางการค้าระหว่างประเทศถือว่าการขายสินค้าที่ต่ำกว่าความเป็นจริงหรือต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ถือเป็นการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม (Unfair Trade Practice) และในหลักการ GATT/WTO ไม่มีบทบัญญัติห้ามทำการทุ่มตลาด เพียงแต่ระบุว่าเมื่อการทุ่มตลาดดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมาก (Material Injury) แก่อุตสาหกรรมภายในประเทศผู้นำเข้าและประเทศผู้นำเข้าได้ดำเนินการตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ใน GATT อย่างถูกต้อง ประเทศผู้นำเข้าก็มีสิทธิที่จะใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดเพื่อเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการทุ่มตลาดดังกล่าวได้ (ทัชชัย ทองอุไร, 2560)

ดังนั้น เพื่อเป็นการปกป้องอุตสาหกรรมหลักภายในประเทศไทย กระทรวงพาณิชย์ โดยคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ได้อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 เปิดการไต่สวนเพื่อใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดกับสินค้าหลักประเภทต่าง ๆ ที่นำเข้าจากประเทศจีน และมีมติในการออกประกาศคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน เรื่อง การตอบโต้การทุ่มตลาดสินค้าหลักประเภทต่าง ๆ ที่นำเข้าจากประเทศจีน เช่น การทุ่มตลาดสินค้าหลอดและท่อทำด้วยเหล็กหรือเหล็กกล้า เป็นต้น โดยจะกำหนดพิกัดศุลกากรของสินค้าหลักแต่ละประเภทที่ต้องเสียอากรตอบโต้การทุ่มตลาด เช่น เหล็กแผ่นรีดร้อน พิกัด 7211.13 จะต้องเสียอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ร้อยละ 6.20 ของราคาซี ไอ เอฟ โดยในการกำหนดพิกัดและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดจะรวมถึงการกำหนดชื่อบริษัทที่เป็นผู้ผลิตสินค้าหลักด้วย และในแต่ละบริษัทอาจจะถูกเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดที่ไม่เท่ากัน สืบเนื่องจากการไต่สวนการทุ่มตลาดที่อาจได้ข้อเท็จจริงว่า รัฐบาลของประเทศนั้นได้สนับสนุนเงินให้แก่บริษัทนั้น ๆ มากกว่า ทำให้ต้นทุนในการผลิตของบริษัทดังกล่าวถูกกว่าบริษัทอื่น จึงต้องเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดที่สูงกว่าบริษัทอื่น

กลยุทธ์การส่งออกเหล็กของประเทศจีน

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุนได้อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. 2542 ในการออกประกาศเพื่อเรียกเก็บอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าหลักที่ผลิตจากประเทศจีนดังกล่าว ทำให้สินค้าหลัก

จากประเทศจีนมีราคาที่เท่ากับหรือสูงกว่าราคาเหล็กภายในประเทศ ทำให้ผู้บริโภคนหันไปบริโภคสินค้าเหล็ก ที่ผลิตภายในประเทศ และกลุ่มอุตสาหกรรมผู้ผลิตเหล็กภายในประเทศสามารถแข่งขันกับผู้ผลิตเหล็กจากประเทศจีนได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตเหล็กและผู้นำเข้าเหล็กจากประเทศจีน มิได้เกรงกลัวต่อมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าเหล็กของประเทศไทยแต่อย่างใด เนื่องจากการนำเข้าเหล็กเป็นการนำเข้าสินค้าที่ต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสูง ต้องอาศัยใบรับรองสินค้าเหล็กที่ออกโดยสมาคมผู้เชี่ยวชาญทางด้านเหล็ก ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ในการพิสูจน์ว่าสินค้าเหล็กที่นำเข้ามาเป็นเหล็กที่ถูกต้องตรงกับที่สำแดงในใบขนสินค้าหรือไม่ และเป็นเรื่องที่ยากของเจ้าหน้าที่ในการพิสูจน์ว่าสินค้าเหล็กที่นำเข้ามีปริมาณและประเภทพิกัดถูกต้องตรงตามที่สำแดงหรือไม่ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรมิได้มีความชำนาญในเรื่องของสินค้าเหล็ก เจ้าหน้าที่ศุลกากรมีความสามารถเพียงตรวจนับเหล็กหรือตรวจดูหมายเลข ตาหนี รายละเอียดของสินค้าเหล็กทางกายภาพเท่านั้น ในส่วนของเนื้อเหล็กที่มีการผสมวัตถุดิบต่างๆ เช่น โบรอน สังกะสี ทองแดง หรือนิกเกิลไม่สามารถดูได้ด้วยตาเปล่า เจ้าหน้าที่ศุลกากรมีเพียงแค่เอกสารรับรองจากสมาคมผู้เชี่ยวชาญเหล็กของประเทศปลายทางเท่านั้น ที่ระบุว่าภายในสินค้าเหล็กดังกล่าวนั้นผสมหรือไม่ผสมวัตถุดิบอะไรบ้าง หรือเป็นเหล็กประเภทใดเท่านั้น

ด้วยเหตุแห่งความไม่พร้อมด้านความรู้ความชำนาญของเจ้าหน้าที่ศุลกากรผู้รับผิดชอบนี้เป็นช่องทางทำให้ผู้ผลิตเหล็กและผู้นำเข้าเหล็กจากประเทศจีนใช้วิธีการต่าง ๆ ในการหลีกเลี่ยงอากรศุลกากร รวมทั้งอากรจากมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาด ทำให้อุตสาหกรรมเหล็กภายในประเทศไทยยังคงได้รับความเสียหายจากการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดอยู่ และกรมศุลกากรยังคงไม่สามารถจัดเก็บอากรศุลกากรและอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยเช่นเดิม

ทฤษฎีทางอาชีววิทยาที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ

การหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าประเภทเหล็กนี้เป็นหนึ่งในอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Crime) หรืออาจจะเรียกในชื่ออื่นได้ว่า อาชญากรรมคอเช็ตขาว (White – Collar Crime) มีจุดกำเนิดจากนักสังคมวิทยาชาวสหรัฐอเมริกาชื่อ เอ็ดวิน เอช ซัทเทอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland) (1983) ในราวปี ค.ศ. 1930 – 1940 ซึ่งขณะนั้น นักอาชีววิทยาสวนใหญ่คิดว่าอาชญากรรมเกิดขึ้นมาจากความยากจนหรือความเสียเปรียบทางการเงิน แต่ Sutherland ไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวข้างต้น โดย Sutherland เห็นว่า บุคคลที่มีสถานะทางสังคมที่สูงส่งซึ่งได้รับการเคารพยกย่องจากผู้คนทั่วไปก็สามารถก่ออาชญากรรมที่มีความรุนแรงได้ โดยอาศัยโอกาสทางอาชีพการงาน สถานะทางเศรษฐกิจ และผลประโยชน์ทางธุรกิจของตน

ส่วนความหมายของคำว่า อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ (Economic Crime) ศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโยธาส นักนิติศาสตร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการกระทำ ความผิดต่อกฎหมาย ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ โดยมีได้จำกัดเฉพาะ ความผิดตามกฎหมายอาญาเท่านั้น ผู้กระทำความผิดมักเป็นผู้ที่มีสถานภาพในทางสังคม มีตำแหน่งหน้าที่ การงานและความรู้ และยังมีผู้อื่นที่ให้ความหมายในทำนองเดียวกันนี้ คือ อาจารย์คณิต บุญสุวรรณ (2529) ได้ให้ความหมายของคำดังกล่าวไว้ หมายถึง การกระทำใด ๆ ที่ก่อให้เกิดผลเสียหายหรือ บ่อนทำลายเศรษฐกิจของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำนั้นผู้กระทำมีเจตนาหรือไม่มี ผิดกฎหมายหรือไม่ หรือแม้กระทั่งมีกฎหมายห้ามหรือไม่ก็ตาม ดังนั้น ความหมายของคำว่า อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ อาจกล่าวได้โดยสรุปว่า การกระทำใด ๆ ที่มุ่งหวังให้เกิดความเสียหายในทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำนั้น จะมีเจตนามุ่งให้เกิดผลเสียหายในทางเศรษฐกิจในครั้งแรกหรือไม่ก็ตาม และแม้ว่าการกระทำนั้น อาจจะมีได้มีเจตนามุ่งให้เกิดผลเสียหายในทางเศรษฐกิจแต่ถ้าผลของการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิด ความเสียหายในทางเศรษฐกิจแล้ว การกระทำนั้นย่อมเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ

ในส่วนของทฤษฎีอาชญาวิทยาที่เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ มีหลายทฤษฎีที่สามารถ อธิบายการเกิดอาชญากรรมเศรษฐกิจได้ ดังนี้

1. ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน (Differential Association Theory)

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน มีจุดกำเนิดจากนักอาชญาวิทยาชาวอเมริกันชื่อ เอ็ดวิน เอช ซัทเทอร์แลนด์ (Edwin H. Sutherland) ผู้ซึ่งได้ชื่อว่าเป็น บิดาแห่งอาชญากรรมคอเช็ตขาว (White - Collar Crime) และเป็นผู้เขียนตำรา หลักอาชญาวิทยา (Principle of Criminology) โดยมีแนวคิดที่ว่า พฤติกรรมของอาชญากรรมเรียนรู้กันได้โดยการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดภายในกลุ่ม และความประพฤติดังที่แสดงออกมาในลักษณะที่จะเป็นอาชญากรนั้น ขึ้นอยู่กับความแตกต่างในช่วง ระยะเวลาและความสม่ำเสมอในการติดต่อหรือความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (อัจฉริยา ชูตินันท์, 2557) กล่าวคือ พฤติกรรมของอาชญากรรมมิใช่เป็นการถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ แต่เกิดจากการเรียน และฝึกอบรม และสามารถเรียนรู้ได้จากบุคคลอื่นโดยขบวนการติดต่อ ซึ่งขบวนการติดต่อนั้น เป็นได้ทั้งการอบรม การสั่งสอน การได้พบเห็น หรือรับรู้จากคำบอกเล่าสืบต่อกันมา รวมทั้ง การลอกเลียนแบบจากวิธีการต่าง ๆ ซึ่งหลักสำคัญของการเรียนรู้พฤติกรรมของอาชญากรรมจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อได้มีการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดภายในกลุ่ม อย่างไรก็ตาม การติดต่ออย่างผิวเผิน หรือการพบปะ ชั่วคราว รวมถึงการได้พบเห็นจากสื่อ เช่น ภาพยนตร์ หรือหนังสือพิมพ์ ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญของการถ่ายทอดพฤติกรรมของอาชญากรรม โดยการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน หมายถึง ความแตกต่าง

ในช่วงระยะเวลา ความสม่ำเสมอ และลำดับเหตุการณ์ที่จะก่อให้เกิดความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของอาชญากรรม และในการศึกษาพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นจะพบว่า ความประพฤติกเรจะเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้ขณะที่เด็กกำลังพัฒนาทั้งร่างกายและจิตใจ โดยพฤติกรรมดังกล่าวนี้ ถ้าเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการพัฒนาการและเป็นไปอย่างสม่ำเสมอแล้ว ความประพฤติกเรก็จะกลายเป็นพฤติกรรมของอาชญากรรมได้ในอนาคต นอกจากนั้น การคบหาสมาคมที่แตกต่างกันยังขึ้นอยู่กับความถี่ (Frequency) ระยะเวลา (Duration) การมาก่อน (Priority) และความเข้มข้น (Intensity) การคบหาสมาคมเป็นระยะเวลานานจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมอย่างยิ่ง ในขณะที่การมาก่อนในความหมายคือ การเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมตั้งแต่อายุยังน้อยเท่าไรจะมีผลต่อพฤติกรรมมาก และ ความเข้มข้น หมายถึง การให้ความสำคัญกับบทบาทอำนาจบารมี โดยผู้มีอำนาจจะมีอิทธิพลในการชักจูง เช่น พ่อหรือแม่ เพื่อนสนิท จะมีผลต่อการเรียนรู้อย่างมาก (วีระพงษ์ บุญโญภาส, 2557)

2. ทฤษฎีทางเลือกที่เป็นเหตุเป็นผล (Rational Choice Theory)

ทฤษฎีทางเลือกที่เป็นเหตุเป็นผลมองว่า การละเมิดกฎหมายของคน เช่น การขโมยของ การขายยาเสพติด หรือการยกพวกตีกัน เกิดจากเหตุผลส่วนตัวหลายเหตุผล เช่น ความอยากได้ อยากมีการแก้แค้น หรือความโกรธ เป็นต้น คนที่กระทำความผิดจะมีการเลือกทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ โดยมีการชั่งใจระหว่างการได้มาซึ่งประโยชน์และบทลงโทษแล้ว และเห็นว่าสิ่งที่ตนได้นั้นมีประโยชน์หรือมีค่ามากกว่าบทลงโทษ จึงได้เลือกกระทำความผิดดังกล่าว

แนวความคิดดังกล่าวมาจากแนวความคิดของสำนักอาชีววิทยาดั้งเดิม คือ มนุษย์มีเจตจำนงอิสระ (Free Will) ซึ่ง Cesare Beccaria นักอาชีววิทยาให้นิยามของคนว่า เป็นผู้ที่ยึดหลักสิทธิประโยชน์ (Utility) เห็นแก่ตัว และมองตัวเองเป็นหลัก ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการลงโทษมาเป็นตัวสกัด ให้เกิดความกลัวต่อความผิดที่จะกระทำ ในขณะที่ทฤษฎีทางเลือกที่เป็นเหตุเป็นผลมองว่า อาชญากรจะละเมิดกฎหมายเมื่อได้ตัดสินใจเสี่ยง ทบทวนแล้วทั้งปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสถานการณ์ อาชญากรจะใช้เหตุผล (Reasoning Criminal) พิจารณาไตร่ตรองอย่างละเอียดและคาดคะเนถึงโทษสถานที่จะได้รับแล้ว จึงตัดสินใจที่จะประกอบอาชญากรรมตามที่เขาต้องการ ถ้าในกรณีที่การลงโทษมีความรุนแรงและพิจารณาแล้วหากได้ไม่คุ้มเสีย อาชญากรอาจจะเลิกล้มความคิดที่จะประกอบอาชญากรรมก็ได้โดยใช้เหตุผลไตร่ตรองเช่นเดียวกัน (วีระพงษ์ บุญโญภาส, 2557)

โครงสร้างของอาชญากรรมตามทฤษฎีทางเลือกที่เป็นเหตุเป็นผล มีองค์ประกอบ 3 ประการ ดังนี้

(1) การเลือกสถานที่ก่ออาชญากรรม (Choosing the place of crime) กล่าวคือ อาชญากรจะเลือกสถานที่ เพราะอาชญากรต้องรู้ว่าสถานที่นั้นเมื่อประกอบอาชญากรรมแล้วจะหนีพ้นจากการถูกจับกุมของตำรวจได้ เช่น การขายยาในละแวกบ้านของตน เนื่องจากกรณีมีสายตรวจเข้ามา ก็จะสามารถได้รับแจ้งเตือนอันตรายที่จะเข้ามาถึงตนได้

(2) การเลือกเป้าหมาย (Choosing targets) กล่าวคือ อาชญากรจะเลือกเป้าหมาย เพราะอาชญากรต้องการทำงานของตนเองให้เสร็จ คือ ทางเลือกในสิ่งที่ต้องการนั่นเอง เช่น อาชญากรต้องการขโมยของในบ้าน อาจจะแก้มือถนัดกริ่งเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีใครอยู่บ้านแล้วบุกเข้าไปขโมยของได้ แต่หากเจอเจ้าของบ้าน อาจจะเบี่ยงเบนประเด็นว่าตามหาบุคคลที่ได้รับซื้อมาที่อยู่ในบ้านหลังดังกล่าว เป็นต้น

(3) เรียนรู้เทคนิควิธีการของการเป็นอาชญากร (Learning criminal techniques) กล่าวคือ อาชญากรจะเรียนรู้เทคนิคของการเป็นอาชญากร เพราะเทคนิคดังกล่าวจะช่วยให้อาชญากรรอดจากการถูกจับกุมได้ เช่น คนที่ขายยาเสพติดจะรู้ว่าตำรวจมักจะตรวจรอยเข็มฉีดยา ดังนั้น จึงต้องเรียนรู้จากผู้ติดยาด้วยกันว่าถ้าใช้วิธีการเสปอย่างอื่น เช่น เฝมาแล้วสุดตมจะทำให้หลุดรอดจากการถูกจับกุมได้ดีกว่าใช้เข็มฉีดยา (วีระพงษ์ บุญโญภาส, 2557)

3. ทฤษฎีการป้องกัน (Deterrence Theory)

ทฤษฎีการป้องกันมีแนวคิดที่ว่า อาชญากรเป็นบุคคลที่มีความเกรงกลัวต่อกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย หรือเกรงกลัวต่อการถูกจับกุมหากกระทำความผิด ดังนั้น อาชญากรจะไม่กระทำความผิด หากมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด หรือเห็นว่า โอกาส ในการกระทำความผิดสำเร็จมีน้อย โดยหลักการของทฤษฎีป้องกัน แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

(1) การป้องกันทั่วไป (General Deterrence) หมายถึง อิทธิพลของกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม มีผลทำให้บุคคลทั่วไปเกรงกลัวและไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรม

(2) การป้องกันเฉพาะ (Specific Deterrence) หมายถึง อิทธิพลของกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม มีผลทำให้บุคคลที่เคยถูกลงโทษมาแล้วเกรงกลัวไม่กล้าที่จะประกอบอาชญากรรมเดิมเฉพาะเรื่องนั้น ๆ อีก (กมล สุปรียสุนทร, 2552)

มาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหาการหลีกเลียงอากรตอบโต้การทุ้มตลาดในสินค้าประเภทเหล็ก

การหลีกเลียงอากรตอบโต้การทุ้มตลาดในสินค้าประเภทเหล็ก ถือเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทยเป็นอย่างมาก การป้องกันและแก้ไข

ปัญหาดังกล่าวสามารถประยุกต์ใช้ทฤษฎีอาชญาวิทยา ในการออกมาตรการที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหา การหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าประเภทเหล็กได้ ดังนี้

1. ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน สามารถอธิบายได้ว่า ผู้ผลิตและผู้นำเข้าเหล็กจาก ประเทศจีน ต่างเป็นบริษัทที่มีความใกล้ชิดหรือสนิทสนมกันในเชิงธุรกิจ และส่วนใหญ่จะเป็นบริษัทที่มี ผู้ถือหุ้นหรือกรรมการบริษัทเป็นคนจีน ซึ่งมีนโยบายในการทำธุรกิจที่คล้ายคลึงกัน และมีแนวโน้ม ในการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าประเภทเหล็กเหมือนกัน ดังนั้น พฤติกรรมของ อาชญากรรมสามารถเรียนรู้กันได้ โดยการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดภายในกลุ่ม และหากมีการติดต่อใกล้ชิด อย่างสม่ำเสมอ และมีระยะเวลาที่ยาวนาน ผู้นำเข้าสินค้าเหล็กในกลุ่มเดียวกันที่ไม่มีความคิด ในการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าประเภทเหล็ก อาจจะมีแนวโน้มในการหลีกเลี่ยงอากร ดังกล่าวได้ โดยอาศัยการเรียนรู้จากกลุ่มผู้นำเข้าที่มีพฤติกรรมฉ้อฉลนั้น

ดังนั้น การใช้วิธีการแยกตัวผู้นำเข้าที่มีคุณภาพออกจากผู้นำเข้าที่กระทำความผิด สามารถ ลดพฤติกรรมหรือความเสี่ยงของผู้นำเข้าที่ได้มีความมุ่งหมายในการกระทำความผิด ให้ไป ก่ออาชญากรรมดังกล่าว โดยการส่งเสริมสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ว่าทางด้านภาษีอากร หรือการอำนวยความสะดวกในทางการค้าให้แก่ผู้นำเข้าสินค้าประเภทเหล็กจากประเทศจีนที่แสดงตนว่า สินค้าประเภท เหล็กที่นำเข้ามาจากประเทศจีนมิใช่เป็นสินค้าที่มีการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดแต่อย่างใด ซึ่งอาจจะสนับสนุนให้มีช่องทางในการยื่นขอใบรับรองสินค้าเหล็กจากหน่วยงานผู้เชี่ยวชาญ ภายในประเทศอย่างเร่งด่วน หรือการลดอัตราค่าธรรมเนียมในการยื่นขอใบรับรองสินค้าเหล็ก จากหน่วยงานผู้เชี่ยวชาญภายในประเทศ หรือการลดอากรตอบโต้การทุ่มตลาดแก่สินค้าประเภทเหล็กเป็น กรณีพิเศษ จากอัตราที่ต้องเสียในประกาศคณะกรรมการพิจารณาการทุ่มตลาดและการอุดหนุน ซึ่งแม้ว่า รัฐจะสูญเสียรายได้จากอากรตอบโต้การทุ่มตลาดที่ไม่สามารถเรียกเก็บได้เต็มตามอัตราที่ประกาศกำหนด แต่ก็ไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อรัฐมากเท่ากับการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ซึ่งในกรณีดังกล่าว รัฐจะไม่ได้อากรตอบโต้การทุ่มตลาดจากสินค้าประเภทเหล็กดังกล่าวเลย ดังนั้น การที่รัฐยอมสูญเสีย รายได้จากอากรตอบโต้การทุ่มตลาดบางส่วน เพื่อที่จะให้ผู้นำเข้าสินค้าประเภทเหล็กได้ใช้ช่องทางที่ถูก กฎหมายในการผ่านพิธีการศุลกากร

2. ทฤษฎีทางเลือกที่เป็นเหตุเป็นผล อธิบายได้ว่า อากรตอบโต้การทุ่มตลาดมีเพียงร้อยละ 5 – 15 ของราคาซี ไอ เอฟ ของสินค้าเหล็กเท่านั้น ไม่ได้มีจำนวนอากรที่มากจนทำให้ผู้นำเข้าสินค้าเหล็กจาก ประเทศจีนเห็นว่าการหลีกเลี่ยงดังกล่าวจะทำให้ตนเองต้องเสียอากรมากขึ้นจากการหลีกเลี่ยงอากร ตอบโต้การทุ่มตลาด ดังนั้น ผู้นำเข้าจึงชั่งน้ำหนักเหตุผลระหว่างการได้มาซึ่งผลประโยชน์และโทษของ

การประกอบอาชญากรรม และหากเห็นว่า โทษของการหลีกเลี่ยงอากรมีน้อยกว่าการได้รับผลประโยชน์จากการนำเข้าสินค้าเหล็กจากประเทศจีน ซึ่งมีโอกาสได้กำไรจากส่วนต่างราคาเหล็กภายในประเทศมากกว่า และมีโอกาสได้กำไรจากปริมาณสินค้าที่นำเข้ามาในแต่ละครั้ง ดังนั้น ผู้นำเข้าจึงใช้วิธีการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดมากกว่าการจ่ายอากรตอบโต้การทุ่มตลาด

ดังนั้น วิธีการที่จะช่วยให้เกิดการป้องกันการกระทำความผิดที่ได้ผลคือ การเพิ่มโทษให้แก่ผู้กระทำความผิดฐานหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาด โดยการเพิ่มโทษในบทบัญญัติกฎหมายว่าด้วยอากรตอบโต้การทุ่มตลาด หรือบัญญัติกฎหมายขึ้นใหม่ โดยเพิ่มฐานความผิดเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาด และบทลงโทษฐานหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาด เช่น เพิ่มโทษปรับเป็นจำนวน 1 – 2 เท่าของราคาซีไอเอฟของสินค้าเหล็ก ที่หลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาด รวมทั้งโทษจำคุก เป็นต้น เพื่อให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัว และใช้วิจารณญาณในการพิจารณาระหว่างผลประโยชน์ที่ได้จากการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าเหล็กกับโทษที่ได้รับว่าคุ้มค่ากันหรือไม่ โดยกำหนดให้โทษที่ได้รับจากการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าเหล็กสูงกว่าประโยชน์ที่ได้รับ จะทำให้ผู้นำเข้ากระทำความผิดฐานหลีกเลี่ยงการสำแดงพิกัดอัตราศุลกากรอันเป็นเท็จ หรือหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดลดน้อยลง และก็จะจ่ายอากรตอบโต้การทุ่มตลาดเพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะได้ไม่ถูกลงโทษตามบทบัญญัติดังกล่าว

3. ทฤษฎีการป้องกัน อธิบายได้ว่า หากเจ้าหน้าที่ศุลกากรและเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดและชัดเจน ไม่มีการอะลุ่มอล่วยกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อผู้นำเข้ากระทำความผิดดังกล่าว

เจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ไม่ปล่อยปะละเลย การกระทำอันเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ดังกล่าว จะเป็นสิ่งที่ช่วยป้องกันให้อาชญากรเกิดความเกรงกลัวต่อกฎหมาย เนื่องจากอาชญากรเห็นว่า โอกาสในการกระทำความผิดสำเร็จมีอยู่น้อยเมื่อเทียบกับโอกาสทั้งหมด ซึ่งการป้องกันดังกล่าวรวมทั้งกระบวนการยุติธรรมที่ต้องมีความเข้มงวด รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และฉับไวในการลงโทษผู้กระทำความผิดเพื่อเป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้ที่คิดจะกระทำความผิดในอนาคต ก่อให้เกิดความเกรงกลัวในกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมภายใต้กฎหมาย อันจะเป็นสิ่งที่ป้องกันการกระทำความผิด ซึ่งรวมทั้งการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในกรณีนี้ด้วย

บทสรุป

การหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาด ถือเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจประเภทหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อการเก็บภาษีของรัฐ ทำให้รัฐสูญเสียรายได้ที่จะนำมาใช้ในการบริหารประเทศ ซึ่งรายได้จากอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าประเภทเหล็กนี้ เป็นรายได้ที่มีมูลค่าถึง 5 พันล้านบาท ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสนับสนุนกิจการของรัฐได้อย่างมากมาย นอกจากนั้น อากรตอบโต้การทุ่มตลาดยังเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยปกป้องอุตสาหกรรมเหล็กภายในประเทศมิให้เกิดความเสียหายจากการทุ่มตลาดอีกด้วย การที่ผู้นำเข้าสินค้าเหล็กจากประเทศจีนใช้วิธีการที่เอื้ออำนวยต่อการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาด จึงถือเป็นการก่ออาชญากรรมทางเศรษฐกิจที่ร้ายแรงต่อหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนของประเทศไทย ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องมีการปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วน ซึ่งหนึ่งในนั้นคือการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการทางด้านอาชีววิทยา ซึ่งสามารถหาแนวทางหรือมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดได้ นอกเหนือจากวิธีการตามกฎหมายหรือวิธีการอื่น เพื่อเป็นทางเลือกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการหลีกเลี่ยงอากรตอบโต้การทุ่มตลาดในสินค้าประเภทเหล็ก รวมทั้งสินค้าประเภทอื่น ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้

เอกสารอ้างอิง

- กมล สุปรียสุนทร. (2551). ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมคอกบขาวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- คณิน บุญสุวรรณ. (2529). อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ นักบ่อนทำลายชาติที่แท้จริง. เอกสารประกอบการสัมมนาทางวิชาการ เรื่องอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ. คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.
- ฐานเศรษฐกิจ. (2559). เปิดเล่ห์จีนจัดสารพัดวิธีทุ่มตลาดเหล็ก. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.thansettakij.com/content/29626>
- ณรงค์ โพธิ์พุกขานันท์. (2555). สังคมกับเศรษฐกิจ. กรุงเทพฯ: พูลสวัสดิ์พัลลภ.
- ทัชชชัย ทองอุไร. (2560). กฎหมายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ: GATT และ WTO: บททั่วไป. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

มติชน. (2559). **อึ้ง! ไทยนำเข้าเหล็กจีนคิดเป็น 1 ใน 3 ของความต้องการใช้ทั้งประเทศ**. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2561. เข้าถึงได้จาก https://www.matichon.co.th/economy/news_394896

วีระพงษ์ บุญโญภาส. (2557). **อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: นิติธรรม.

อัจฉริยา ชูตินันท์. (2557). **อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

Sutherland, Edwin H. (1983). **White Collar Crime The Uncut Version**. USA: Yale University Press.

ผู้เขียน

คำนำหน้า ชื่อ – สกุล	นายพงษ์สิริ ตาอินทร์
หน่วยงาน/สังกัด	นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต
ที่อยู่ของหน่วยงาน/สังกัด	สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต อาคารอุไรรัตน์ ชั้น 3 ห้อง A ถนนพหลโยธิน ตำบลหลักหก อำเภอเมืองปทุมธานี ปทุมธานี 12000
e-mail:	Pongsiritain@gmail.com